

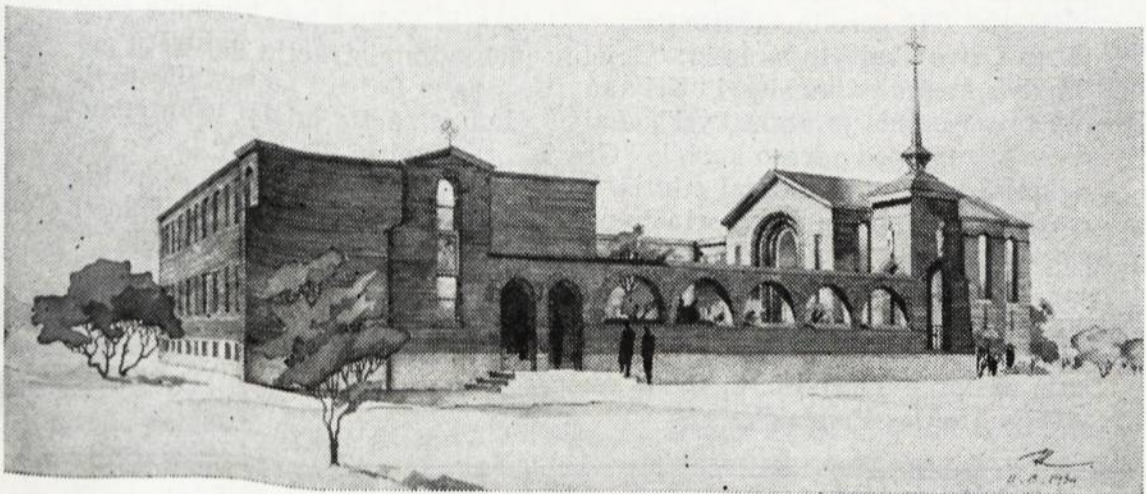

KRISTAUS KARALIAUS Laivas

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

Naujo Draugo Spaudos Centro piešinys

Naujo T.T. Marijonų Vienuolyno piešinys

II SEKMADIENIS PO VELYKŲ

Evangelija

Jon. 10, 11 - 16

Lekcija

1 Petr. 2, 21 - 25

ANUO metu: Tarē Jēzus pariziejams: Aš gerasis ganytojas. Gerasis ganytojas duoda savo gyvybę už savo avis. Samdinys, kurs ne ganytojas, kuriam avys ne savos, pamatęs ateinantį vilką, palieka avis ir bēga; vilkas grobia ir išvaiko avis. Samdinys bēga, nes jis samdinys, ir jam nerūpi avys. Aš gerasis ganytojas, aš pažīstu savasias, ir manosios pažīsta mane, taip, kaip pažīsta mane Tēvas, ir aš pažīstu Tēvą. Todēl aš guldau savo gyvybę už savo avis. Aš turiu ir kitų avių, kurios ne iš šitos avidēs; man reikia ir jas atvesti; jos klausys mano balso, ir bus viena avidē ir vienas ganytojas.

MYLIMIAUSIEJI: Kristus kentėjo už mus, jums palikdamas pavyzdį, kad sekiotumēte jo pėdomis. Jis nepadarē nuodēmēs, ir nerasta vyliaus jo burnoje; kai jam piktžodžiavo, jis nepiktžodžiavo; kai kentėjo, negrūmojo, bet pasidavē tam, kurs teisē jį neteisingai; jis pats savo kūne nešē mūsų nuodēmēs į medį, kad mes, numirę nuodēmēs, būtume gyvi teisybei; jo randais jūs esate pagydyti. Nes jūs buvote kaip klaidžiojančios avys, bet dabar sugrįžote prie jūsų sielų Ganytojo ir Vyskupo.

LAIVO KATALIKIŠKOS AKCIJOS FONDAS

Paskutiniu laiku atsiranda daugiau ir daugiau skaitytojų, ypač užsieny, kurie myli Laivą, bet gyvena sunkiose aplinkybėse ir nepajēgia užsimokėti už prenumeratą. Pavyzdžiui, veltui siunčiame apie 25 Laivus į Belgiją. Tik pereitą savaitę gavome laišką iš Vokietijos, kuriame tarp kitko Laivo skaitytojas rašo: "... jeigu jūsų administracija neturėtų galimybės mums toliau siųsti "Kristaus Karaliaus Laivą" su apgailėstavimu tektų mums jo atsisakyti". Laivo administracija mielai užantspaudavo to rašytojo adreso kortelę "Gratis", t. y. veltui. Bet kilo Laivo redakcijai ir administracijai mintis, kad gal atsiras Katalikiškos Spaudos ir Akcijos bendradarbių, norinčių pagelbėti Laivui pagyvinti ir išplėsti savo apaštališką veiklą.

Ir todēl Laivo redaktorius dabar praneša skaitytojams apie įsteigimą fondo, kurio lēšas Laivas vartos tik vienam tikslui: siųsti Laivą dovanai tiems skaitytojams, kurie trokšta Dievo Žodžio, bet neišgali žurnalo užsiprenumeruoti. Šį fondą nusprendēm pavadinti "Laivo Katalikiškos Akcijos Fondas".

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription: \$3.00 yearly in U. S. A. and Canada; Foreign \$4.00 yearly; 10c a copy. Editors: Rev. A. Ignatas, MIC; Rev. V. Parulis, MIC.

GERASIS GANYTOJAS

“Aš gerasis ganytojas“

(Jono 10, 11)

VIENAS iš gražiausių kasdieninio gyvenimo vaizdų yra ganytojas tarp savo kaimenės. Matai jį prie žaliojo miško palaukėje, dengiamą giedriųjų dienų žydriojo dangaus ar audringųjų dienų drėgnosios vėtros. Bet jo paties širdis ir siela nėra aplinkumos meiluose ar priešgininguose kerėjimuose. Ganytojo širdis ir mintis, visas jo dėmesys yra nukreiptas į jo kaimenę, kuriai jis visas alsuoja draugiškumais, budėjimais ir rūpestingumais. Nenuostabu, kad ir Jėzus sau priskiria gerojo ganytojo panašumą, nes gerojo ganytojo savybes Jis turi tobuliausiame pasireiškiame.

Draugiškumai

Ganytojas gyvena savo kaimenės, savo avelių draugėje ir niekada jų nepaliekia. Jis nusiveda jas į sodriąsias ganyklas ir ten per dienas ir naktis jas saugoja. Jis dažnai kalba į jas, vardais jas šaukia, todėl jos prisiriša prie jo ir jį visur seka.

Jėzus visada pasilieka tarp mūsų. Jo buvimas nėra pasiekiamas akiai, bet tas buvimas prie mūsų yra tikras ir realus. Nekalbant apie Eucharistiją, per kurią Jis darosi prieinamas mūsų regėjimo pajautimui, tampa matomas duonos pavidale, savo tikėjimo šviesoje ir savo meilės džiaugsmu mes žinome, kad Jėzus visada pasieka su mumis per malonę: “Kristus tikėjimu gyvena jūsų širdyse” (Efez. 3, 17). Po savo prisikėlimo, kada apaštalai manė Jį esantį toli, Jis staiga jiems pasirodo ir sako: “Pasitikėkite, tai aš, nebijokite” (Mato 14, 25). Kristus apaštalam pasirodydavo jų pavojuose, išsigandusiems dėl ištikusios audros, jų kelionėse, žuvavimuose, maldose... Panašiai yra ir mūsų egzistencijoje. Kristus visada yra su mumis ir tik reikia kiek susitelkimo, susimąstymo ir mes Jį pajaučiame

savo gyvenimo kelionėje, pavojų momentuose, siekių pastangose, maldų susitelkimuose.

Budėjimai

Ganytojas visada budi ant savo avelių, saugo nuo galimų pavojų, o pavojams ištikus jas gina. Ganytojo akis visada yra atvira ir reikale jis duoda pavojaus signalą; tada jo avelės susibėga aplink jį ir darosi saugios, žinodamos neatsitiksiant joms nieko pikta.

Jėzus visada pasilieka atydus apsaugoti mus nuo visa, kas galėtų mums pakenkti, kas mūsų sielą išstatytų į pavojų. Jis mums palieka išminties ir protinumo įspėjimą: “Budėkite ir melskitės, kad neįpultumėte į pagundą” (Luko 22, 46). O jei tas pavojus, nežiūrint mūsų budėjimų, mus ištinka, Jėzus yra mūsų pagalba. Šventas Paulius sako, kad audros smūgiai niekada nebus tiek stiprūs, kiek galinga yra mums Jėzaus prieš juos teikiama pagalba: “Dievas neleis jūsų gundyti virš jūsų jėgų, bet dar padarys tokią išeitį iš pagundos, kad galėtumėte ją pakelti” (1 Kor. 10, 13). Todėl visose gyvenimo audrose turime Jėzumi pasitikėti, kuris mus įspėja ir mus remia, jei tik esame Jam ištikimi ir Juo pasitikime.

Rūpestingumai

Ganytojas nesitenkina vien saugoti savo avelės nuo pavojų, jo ganytojiškas rūpestis siekia daug plačiau. Jis sielojasi visais avelių reikalais: išveda jas į geras ganyklas, atitinkamu laiku pagirdo jas, paruošia joms užuovėją prieš audras, priedangą prieš šalčius.

Jėzus viską taip sutvarkė, kad mūsų sieloms nieko nestokuotų: “Viešpats gano mane: nieko man netrūksta; žaliuojančiose ganyklose mane paguldo” (Ps. 21, 1).

TT. Marijonų Statybos Fondo Klausimu

Šiandien visiems yra aišku, kad dabartinis Tėvų Marijonų namas Chicagoje, kuris susidaro iš spaustuvės ir vienuolyno yra permažas. Tose pačiose patalpose jau nuo ilgų metų yra spausdinamas dienraštis "Draugas", "Laivas" ir lietuviškos knygos. Priėjo laikas, kad tolimesnių patobulinimų spaustuvėje ir vienuolyne įnešti jau neįmanomas dalykas. Reikia statyti. Lietuvišką raštą ir žodį reikia išlaikyti.

Spauda yra galingas įrankis savo mintims pareikšti. Ką žmogus pasako susirinkime, šimtai girdi; bet ką pareiškia per spaudą, — tūkstančiai išgirsta, o be to spausdintas žodis neišdyla, bet šimtmečius pasilieka. Ją reikia panaudoti žmonėms, tiesą, šviesą ir tikrą kelią rodant į laimesnį gyvenimą.

Visi gana gerai žinome, kad pavergtoje Lietuvoje lietuviškas žodis spausdinamas, bet bolševikų propagandoje. Iš Lietuvos negalima gauti teisingai manančio laikraščio, nė tiesą rodančių knygų. Čia Amerikoje mums lietuviams yra būtinas reikalas išlaikyti lietuvišką spaudą ir žodį, kur galime spausdinti laisvai geriausių dienraštį pasaulyje, lietuviškus žurnalus ir knygas. Čia yra lietuviškos visuomenės klausimas ar palaikyti lietuviybę Amerikoje ar leisti visiškai išnykti. Tuomi reikalu Marijonų Kongregacija susirūpinus, bet patys Tėvai Marijonai statyti spaudos centrą ir kartu vienuolyną vienai neišgali. . .

Šių laikų augstomis kainomis visos šios statybos pravedimas kainos maždaug \$450,000, o dar reikės visos eilės naujų spaustuvės mašinų. Išlaidos taigi lengvai prašoks \$500,000. Nežiūrint ankstyvesnio vėjaus, kurkas didesniai daliai šios sumos reikės užtraukti skolą. Šių statybų TT. Marijonai imasi verčiami būtino reikalo ir jausdami didelį žmonių prielankumą.

Mūsų lietuvių katalikų tarpe yra daug pasiturinčių, kilnios širdies žmonių. Yra

ir labai daug draugijų. Jų visų gerajai širdžiai, tautiškam ir tikybiniam susipratimui TT. Marijonai paveda šį naujos statybos reikalą, pilnai pasitikėdami, kad gerieji žmonės jiems padės pastatyti šį kilnų paminklą Lieutvių Tautai Amerikoje — naują Spaustuvę ir Vienuolyną.

Tėvų Marijonų naujos statybos vėjus jau prasidėjo. TT. Marijonų Bendradarbių seime, įvykusiame kovo 27 d., Chicagoje gauta aukų. Per Marquette Parko 5-tą skyrių Chicagoje, statybos Fondas įgijo žymią auką. A. a. Bernardui Nenartoniui mirus gegužės 25 d., 1954 m. per Bernice Slaustas buvo paaukota \$650.00 jamžinti jo vardą. Auka paskirta nupirkti langą koplyčioje arba ką nors kita vienuolynui jo vardu.

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos 10-tas skyrius Bridgeporte, Chicagoje, yra pirmas skyrius Bendradarbių Draugijos tarpe, kuris paaukavo \$1,000 statybos Fondui per pereitą Seimą.

Sekantieji paaukavo po didesnes sumas: prelatas Ig. Albavičius, klebonas šv. Antano parapijos Cicero, Ill., paaukavo \$100.00 Kun. K. Barauskas "Draugo" redaktorius \$50.00. Kotrina Pleikaitė, Chicago, Ill. \$50.00. M. Stostytė iš Worcester, Mass. \$100.00. M. Tankevičius iš New York, N. Y. \$30.00. Justina Versecas, Waterbury, Conn. \$20.00. Saučiūnai iš Chicagos, Ill. \$25.00. Marquette Park 5-tas skyrius Chicagoje \$150.00. A. L. R. K. Federacija Chicagos Apskritis \$25.00. Šv. Vardo Draugija Aušros Vartų parapijoje. Chicagoje — \$25.00. Bendradarbių skyrius Brighton Park, Chicagoje — \$105.00. TT. Marijonų Bendr. 21-mas skyrius Cicero, Ill. — \$290.00. Marijonų Bendradarbių 11-tas skyrius Aušros Vartų parapija Chicagoje — \$130.00. Veronica Baturas, Chicago, Ill. — \$25.00. Rapolas Baliauskas, Kenosha, Wis. — \$20. T. T. Mar. Bendradarbių 1-mas skyrius Melrose Park, Ill. — \$130.00. Juozas Mo-

zeris, Chicago, Ill. — \$50.00. **Kun. A. Tamoliūnas**, Miami, Fla. — \$25.00. **A. Kainauskienė**, Milwaukee, Wis. — \$40.00. **Šv. Bartolomeo Draugija Waukegan, Ill.** — \$25.00. **Seserų Domininkonių Vienuolynas Union City, N. J.** — \$25.00.

Visiems, kad ir kas aukojo po \$1.00,

tariame nuoširdžiausią padėką. Lai Dievas Jums gausiai atlygina.

Kun. V. Parulis, MIC.

Naujos Statybos Vajaus Direktorius

Aukos statybai siunčiamos sekančiu adresu: "**Marian Fathers' Building Fund**" 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill.

A. Iešmantas

PUIKYBĖS NEAPKENTIMAS

PASAULIS yra dvejopas. Jis yra pasidalinęs į dvi kategorijas, pasinešęs į dvi visai skirtingas kryptis. Jame nuolatos vyksta kova tarp gero ir blogo, nuolatos ir įvairiuose frontuose varžosi už pirmenybę ar viena, ar kita įtaka. Panaši kova vyksta ir tarp pavienių žmonių: vieni iš jų skatinami gerų siekimų ir vedami artimo ar Dievo meilės, o kiti, valdomi ar tai savo nepažabotų aistrų, nevaldomo egoizmo, ar vedami tiesiog blogų tikslų, įneša į žmonių daugiau nerimo, daugiau vargo, daugiau nelaimių. Taip pat dedasi ir pačiame žmoguje. Jis arba pasiduoda savo žemajai prigimčiai, kuri yra gimtosios nuodėmės sugadinta, pasiduoda savo žemiesiems jausmams ir pasileidžia eiti blogybių keliu, arba jis pasiryžta stoti į kovą su savo žemąja prigimtimi, prisiima už kelrodį Dievo ar kitaip apreikštas tiesas ir pamokėjimus, ir kovodamas kopia vis aukščiau ir vis arčiau prie Dievo ir prie jam paruoštos tikros ir amžinosios laimės. Nuolatos vyksta nepaliaujanti kova, ir toji kova yra nepalygintinai smarkesnė, kai yra stengiamasi daryti gera, kai dedamos tikros pastangos išpildyti Dievo valią. Laurų vainikas telaimimas tik po smarkios kovos, ir tai tik laimėjus. Ir tą kovą laimėti yra galima. Tiktai reikia eiti iš vien su Dievu. Tada Jis Pats ateis mums į talką, Jis mums suteiks Savo gausių malonių ir prives mus prie tikros pergalės. Bet tiktai atsiminkite, kad reikia nuolatos kovoti. "Kas ne su Manimi, tas prieš Mane." Kiekvienas mūsų darbelis, jei jis nėra paaukotas Dievui,

tai jis nė kiek neprisideda prie tos kovos laimėjimo. Kiekviena mūsų gyvenimo valandėlė, jei ji nėra praleista draugystėje su Dievu, tai ji ne vien būna prarasta, praleista be naudos, bet dažniausiai susilpnina mus toje gyventi arba žūti kojoje.

Šį kartą noriu skaitytojams perduoti kelis Dievo perspėjimus, padarytus per jums jau gerai pažįstamą Jozefą, kuriais Jis išreiškia Savo nepaprastą neapykantą žmogiškai puikybei. Puikybė yra tiesiog didžiausia nuodėmė, kurią žmogus gali padaryti, ir ji garantuotai uždaro jam dangaus vartus. Taip kaip pirmieji angelai, kurie pasikėlė puikybėn, buvo pasmerkti amžinam pasmerkimui, lygiai taip pat bus amžinai pasmerktos ir tos sielos, kurios paliks šį pasaulį su puikybės nuodėme.

Vienu metu Jozefai aukojantis už porą sielų, iš kurių viena buvo apimta puikybės ir kuri labai spyrėsi Dievo siunčiamoms malonėms, Jėzus vieną dieną (1921. VII. 10) taip apie ją atsiliepė: "Aukok save, kad įgytum jai dovanojimą. Siela pasipelnys net po didžiausios nuodėmės, jei ji nusižemins. Tai yra puikybė, kuri iššaukia Mano Tėvo rūstybę, ir ji yra Jo neapkenčiama su begaline neapykanta."

Po dviejų dienų Jis apie tą pačią sielą taip atsiliepia: "Puikybė apakina ją... ji pamiršta, kad Aš esu jos Dievas ir kad be Manęs ji nieko negali padaryti. Kodėl ji nori iškilti šitame pasaulyje?... Ir toliau Jis Jozefai ta pačia tema taip pasa-

kė: "Nepamiršk, kad be Manęs siela yra niekas daugiau, kaip nevertingumo bedugnė... Aš pakelsiu nusižeminusius ir mažai žiūrėsiu į jų silpnybes, ir net į jų suklupimus, su sąlyga, jei jos turės nuolankumo ir meilės."

Po kiek laiko, kai Jozefa turėjo aukotis už vieną nuklydusią dvasiškių bendruomenę, Jis taip jai kalbėjo (1921. VII. 30): Sielos nevertingumas mažai ką reiškia, jei jos vienintelis troškimas yra pagarbinti ir paguosti Mane. Savo pačiame mažume ji įgyja daug malonių dėl kitų. Aš myliu nusižeminimą... ir tai yra pui-

kybė, kuri nukreipia tiek daug nuo Manęs."

Dievas nepamiršta tokių sielų. kol jos dar gyvena ant šios žemės, kol joms yra dar galimybė pažinti savo kaltę ir prašyti už ją sau pasigailėjimo. Jis stengiasi jas visokiais būdais perspėti, kad jos susiprastų, Jis kalbina jas ir prašo pamesti tą blogybės kelią. Bet dažnai tokios sielos yra tiek kurčios, kad jos Jo balso neišgirsta. Lygiai taip vieną dieną (1920. VIII. 20) Jis atėjo pas Jozefą nuvargęs ir apdengtas prakaitu ir taip į ją prabilo: "Aš pavargau nuo kreipimosi į tą sielą, nes jos širdis yra neįjautri ir pilna puikybės. Nusižeminimo aktai iš tavo pusės

būtų atsiteisimas Man. Prašyk atleidimo iš Dievo, Mano Tėvo, ir nusižemink; taip Tu būsi Man paguoda."

Savo kančios pasipasakojime Jis vieną kartą (1923. III. 22) teikėsi daugiau nupasakoti apie puikybės pasireiškimą tarp žmonių. Štai kaip Jis kalbėjo:

"Pasaulyje yra taip pat daug tokių sielų, kurios yra linkusios pastatyti savo ateitį čia ant žemės. Gal būt viena ar kita jaučiasi traukiama paslaptingo patrauklumo prie kurios nors kitos, kurioje ji atranda geras savybes, garbę, tikėjimą ir pamaldumą, supratimą biznio reikaluose, pajautimą pareigos savo šeimai, viską, ką tik ji ilgisi matyti tame, kurį ji myli... Bet staiga puikybė paima jos mintis savo valdžion. Be abejo šitokiuo būdu jos širdies ilgesiai bus patenkinti, bet tik ne jos tuščia ambicija šviesti pasaulio akyse. Tada šita siela nusišuko šalin, jieškodama to, kas pelnytų jai daugiau dėmesio iš kūrinių, leisdamas jai pasirodyti turtin gesnei ir kilmingesnei. Kaip sąmoningai ji apsiakina... Ne, iš tikrųjų, tu nerasi tos laimės, kurios jieškai, šiame pasaulyje; ir Dievas tegul susimylti, kad, nors tu ir išsistatai į tokį pavojų, tu galėtum atrasti ją sekančiame.

"Ir ką Aš turiu sakyti toms, kurias Aš pašaukiu į tobulumo ir meilės gyvenimą ir kurios atsuka kurčią ausį Mano balsui? Kaip išstatytos iliuzijai yra tos, kurios įsivaizduoja esančios pasirodusios vykdyti Mano valią, sekti mane ir prisijungti prie Manęs... ir tačiau spaudžia giliai į Mano galvą vainiko dyglius.

"Yra sielų, kurias Aš trokštu laikyti Savo nuosavom; Aš pažįstu jas intymiai ir, mylėdamas jas, ką Aš darau su begaliniu švelnumu, Aš traukiu jas ta kryptimi, kur Mano išmintis yra priruošusi tikriausią šventumo kelią joms. Ten Aš ketinu atskleisti joms Savo širdį, ten jos suteiktų Man daugiausiai meilės... ir daugiausiai sielų, taip pat...

"Bet koks pasipriešinimas ir koks apsvylimas! Kaip daugelis iš jų, apakintos puikybės ar troškimo patenkinti prigimtį ar menkavertes ambicijas, jų galvoms

esant pripildytoms tuščių minčių, pabai-
gia nusišukdamas nuo kelio, meilės pa-
ženklinto.

“O sielos, ypatingai išsirinktos Mano
širdies, argi jūs galvojate, kad sekdamas
savo palinkimus jūs duodate Man garbę,
kurios Aš tikiuosi iš jūsų... ar pildote Ma-
no valią, kada jūs pasipriešinate malonės
šauksmui ar atsisakote per puikybę sekti
Mane meilės keliu?”

“O, Jozefa, kaip daug sielų yra puiky-
bės apakintų! Šiandieną tu padauginsi
nusižeminimo ir pasidavimo dieviškai va-
liai aktus, kad laimėtum daugiau sielų
malonę pasekti tą kelią, kurį Aš esu pa-
ruošęs jums su tiek daug meilės.”

Priedu prie šitų dieviškų atsiliepimu
paduosiu dar vieną atsiliepimą, kuris ta-
čiau yra išėjęs iš... pačio velnio lūpų. Vie-
ną vakarą, kai tą dieną Jozefa buvo pa-
mokyta apie nusižeminimo reikšmę,
šaukdamas piktažodžiaujančiu balsu, vel-
nias pasirodė Jozefai, prasantardamas jai
taip (1923. II. 10):

“Ach! kada aš noriu stipriai išlaikyti
kurią sielą, aš turiu tikrai paskatinti ją
prie puikybės... ir jei aš noriu ją pražudyti,
aš turiu tikrai leisti jai sekti savo pui-

kybės intstinktus. Puikybė yra mano
pergalių šaltinis ir aš nesilsėsiu, iki pa-
saulis nebus jos pilnas. Aš pats pražuvau
per puikybę, ir aš neleisiu sieloms išsigel-
bėti per nuolankumą. Čia nėra jokios abe-
jonės dėl to. Visos tos, kurios pasiekia
augščiausią šventumą, yra giliausiai nu-
skendusios nuolankume.”

Tai taip, mieli skaitytojai. Ir jūs esa-
te tos sielos, apie kurias Dievas visais
šitais žodžiais kalba, į kurias Jis kreipia-
si su perspėjimu, ir iš kurių Jis prašo dėl
Savęs jūsų meilės ir atsidavimo. Tikrai
išsiūriūrite, kaip Jis atsiliepia apie pui-
kybę, ir kaip jai Jis visur priešais pastato
nuolankumą, nusižeminimą, tą prisipa-
žintą savo mažumą, menkumą. Neužmirš-
kite kiekviename savo gyvenimo žings-
nyje tų dieviškų žodžių, bet stenkitės pa-
gal juos tvarkyti savo visą gyvenimą. O
be to, prisitaikykite sau tuos pačius žo-
džius, su kuriais Jis kreipėsi į Jozefą:
Padauginkite savo nusižeminimo ir pasi-
davimo dieviškai valiai aktus, patys už
save melskitės į Dievą, prašydami sau iš
Jo tų malonių, kad geriau pažintumėte Jo
valią dėl savęs ir kad ištikimiau galėtu-
mėte sekti Jį meilės kelyje, o taip pat pra-
šykite iš Jo malonių ir visoms kitoms sie-
loms, kad daugiau iš jų tai suprastų.

Visa Arba Nieko

Vienas Romos valdovas pasišaukė pas
save šv. Sebastijoną ir prašė jį išgydyti:

— Aš girdžiu, kad tu darai stebuklus
ir turi galybę gydyti visokiausias ligas.
Aš duosiu tau pusę savo turtų, jei tik tu
mane išgelbėsi.

— Valdove, — atsakė šventasis, —
savo turtus laikyk sau, krikščioniui jie
nereikalingi. Aš užtikrinu tau sveikatą,
jei tik tu sudaužysi visus savo stabus.

Valdovas pasižada ir Sebastijonas ei-
na melstis už jį į krikščionių Dievą. Po
kiek laiko valdovas šaukia jį ir piktai
kaltina jį neteisingumu ir apgaule.

— Tu mane apgavai, per tave aš atsi-
sakiau savo dievų ir neišgijau.

— Ar tik visus juos sunaikinai?

— Taip, nepalikau nė vieno, išskyrus
aukso stabą, brangų ir mielą tėvų paliki-
mą. Bet dėl to būk ramus, aš jį padėjau į
dėžės dugną ir jis niekur nepasirodys.

— Valdove, tam Dievui, kuriam aš
tarnauju tai — visa arba nieko!

Taip, mūsų Dievui reikia atiduoti visa
arba nieko: malonės gausybė arba nie-
kas, gailėsis už visas nuodėmes arba jo-
kia atleidimo viltis. Bet vis dėlto mes
krikščionys daug turime paslapčių. Kiek
iš mūsų nori paslėpti brangų stabą, ma-
lonų geidulį, neleistiną meilę. To negali
būti. Taip mes neišgysim. Turime pridė-
ti kirvį prie šaknų. Kitaip visos išpažin-
tys yra niekas...

Liurdo Ponia daugiau prašo

NEŽIŪRINT teismo tardytojo grasinimo įmesti Bernadeta kalėjiman, ji sekantį rytą (pirmadienis, kovo 1 d.) vėl nuėjo pas Masabielio urvą. Subėgo ten ir žmonės, kurių policija tą rytą priskaičiavo iki 1300. Tą rytą Bernadeta trylikimą kartą matė gražiąją Ponia ir keliais nuo savo akmens nuėjo į urvą ir ten atsigėrė šaltinio vandens. Arti jos buvę žmonės matė, kad per jos veidą kelis kartus perbėgo skausmas, bet veido raumenys buvo

ramūs, ko nebūna kenčiant skausmą dėl nervų sugedimo ar dėl didesnio fizinio skausmo.

Tą dieną Bernadeta ypatingai buvo įsmeigusi akis į Apsireiškusiąją — atrodė lyg bijanti, kad ši greit nepranyktų. Pasidarė ir istorija, kurią aprašė net vienas Paryžiaus laikraštis, tačiau viskas buvo melas. Atsitiko gi šitaip.

Beeinant Bernadetai keliais pas kalną, jos vien pažįstama padavė jai savo ro-

žančių ir prašė, kad ji kalbėtų jį Apsireiškusiosios akivaizdoje. Bernadeta taip ir padarė, bet Ponia jos paklausė, kur padėjusi savo rožančių. Ši atsakiusi, kad turinti jį kišenėje. Tada Ponia paprašiusi rožančių parodyti, ką Bernadeta ir padarė — iškėlė augštin rožančių Ponia link. Žmonės pamanė, kad Bernadeta duoda Apsireiškusiajai savo rožančių palaiminti, todėl atkišo urvo link savo rožančius ir visi žmonės, kurie juos turėjo.

Pikti žmonės iš tos scenos padarė ir didelį melą — ėmė pasakoti, kad Bernadeta pasisavinusi kunigo pareigas ir pradėjusi laiminti rožančius. Ją tuojau pasikvietė Liurdo vikaras pasiaiškinti, o vienas Paryžiaus laikraštis, ne be Liurdo žmonių pagalbos, apie kovo 1 d. įvykį taip rašė: “Mažoji žmonių apgaudinėtoja, vieno Liurdo malūnininko duktė, dar ir šiandien (kovo 1 d.) suviliojo prie savęs pas Masabielio kalną apie pustrečio tūkstančio žioplį. Negalima aprašyti jų proto kvailumo. Monų regėtoja juos paverčia bezdžionių gauja ir daro ką nori: liepia jiems daryti visokias kvailybes ir jie daro. Šį rytą žavėtojai buvo nusibodę vaidinti Dievo įkvėptąją, tai ji pajvairino savo monus apsimesdama kunigu. Nuduodama labai rimtą, ji įsakė tiems minkštapročiams atkišti jai savo rožančius, o ji juos laimino”. Visa ta žinia buvo melas, išskyrus faktą, kad prie urvo buvo daug žmonių.

Bernadeta vėl turi eiti pas kleboną

Kovo 2 d. regėjimas vyko ramiai. Jis buvo jau keturioliktas. Policija tvirtina, kad buvo tą rytą prie kalno apie pusantro tūkstančio žmonių. Bet kai regėjimas pasibaigė, Bernadeta buvo su rūpesčiu širdyje — ne tokia linksma ir nušvitusi, kaip kitais rytais. Rūpesčio priežastį ji tuojau pasakė savo tetai Bazilei, kuri tą rytą buvo kartu su ja. Bernadeta vėl buvo siunčiama pas Liurdo kleboną, bet baisiai bijojo pas jį eiti. Prašė, kad teta eitų kartu su ja. Jos nuėjo.

Klebonas nė šį kartą nebuvo Bernadetai švelnus. Su juo kartu buvo dar sve-timas kunigas, todėl gal dėl tos priežas-ties Bernadeta vėl iš naujo turėjo pasa-koti ką matanti Masabielio urve. Klebo-nas ją visai kamantinėjo, kai ką ne taip suprasdavo, Bernadetos atsakymų mintis iškreipdavo. Bernadeta stengėsi jo pasa-kymus atitaisinėti, bet nereikia stebėtis, kad tas darbas jai nebuvo lengvas ir ma-lonus — mažai mergaitei ginčytis su kle-bonu nebuvo įprastas ir kasdieninis daly-kas.

Ypač klebonas tyčiojosi iš jos, kad ji valgiusi žolę, bet juk žinome, kad tą da-lyką ne pati Bernadeta prasimanė — jei gražioji Ponia jai nebūtų liepusi taip da-ryti, tai jai ir į galvą nebūtų atėję taip padaryti. Galop Bernadeta išdrįso šiaip taip pasakyti, kad Ponia ją siunčianti pa-sakyti, jog reikia organizuoti prie kalno procesiją. To tik ir reikėjo, kad klebono įnirtimas padidėtų. Jis pradėjo kvosti Bernadeta, ar ji nežinanti tos Ponios var-do, bet ši vis dar savo vardo nebuvo pasi-sakiusi — kai Bernadeta jai apie tai užsi-mindavo, ji tik nusišypsodavo ir liepdavo Bernadetai toliau veikti.

Klebonui galop parūpo, kada ta pro-cesija turėtų būti. Bernadetai atrodė, kad vėliau kaip ketvirtadienį neturėtų būti, nes tai paskutinė diena iš tų penkio-likos, kada jai buvo liepta ateidinėti pas urvą ir kalbėti po vieną dalį rožančiaus. Todėl Bernadeta ir pasakė, kad procesija turi būti ketvirtadienį. Klebonas dar la-biau supyko, nes jis žinojo, kad tą dieną procesijos negali būti, kadangi nebus ga-lima suspėti vyskupo leidimą gauti. Jis dabar įsakmiai paklausė Bernadetos, ar ketvirtadienį turi būti procesija.

— Man rodos, — atsakė Bernadeta.

— Tau tik rodos! — suriko klebonas, — bet tu nieko tikro nežinai!

Ir vėl pasipylė klebono priekaištai, kad Bernadeta meluojanti, kad ji tuos regėjimus prasimananti, kad žmones klaidinanti, kad bažnyčiai bėdos pridary-sianti, bedievių šmeižtus užtrauksianti ir taip toliau. Jis vis taikstėsi išgauti iš Bernadetos prisipažinimą, kad apie pro-cesiją ji pati prasimaniusi. Ką gi galėjo

daryti vargšė Bernadeta klebonui taip pykstant ir priekaištuojuant? Ji išsigan-do, susimaišė ir išėjo visos misijos neatli-kusi.

Išeidamos iš klebonijos Bernadeta su teta susitiko ateinant Liurdo vikarą Pe-ne, kuris jau nekartą pats buvo klausinė-jęs Bernadeta apie regėjimus ir daugiau buvo linkęs jų tikrumu tikėti, negu Ber-nadeta barti ir įtarinėti. Klebonas tuojau pasakė jam apie pasikalbėjimą su Berna-deta apie procesiją ir pareiškė džiaugsmą, kad šį kartą jau Bernadeta sugavęs meluojant. Vikaras, matyt, bandė kiek ginčytis, jei klebonas ir iš jo lengvatikys-tės pasijuokęs.

Bet atėjęs po pietų klebonijon muiti-nės viršininkas Estrade nepatarė klebo-nui džiūgauti Bernadeta suniekinus, nes Estrade atrodą, kad greit ateis diena, ka-da visa Liurdo parapija eis prie Masabie-lio grotos iškilminga procesija pačiam klebonui ją vedant. Tada visiems bus daug džiaugsmo ir visi giedos giesmes Marijos garbei.

Kai klebonas ginčijosi tais klausimais su savo vikaru ir muitinės viršininku, Bernadeta nerimo namie, nes ne viską buvo pasakiusi klebonui, ką gražioji Po-nia buvo liepusi. Bet nė motina nė teta neapsiėmė jos lydėti pas kleboną, nes bi-jojo. Bernadeta pavakaryje susitiko pa-nelę Cazenave, kuriai papasakojo savo bėdą. Ši nuėjo pas kleboną reikalą pra-nešti ir gavo įsakymą Bernadeta atgal atvesti. Kadangi ji buvo gana drąsi, tai pasakė klebonui, kad Bernadeta jo labai bijanti, todėl prašė Bernadetos negąsdin-ti, su ja švelniau kalbėtis.

Klebonas stengėsi prašymą išpildyti ir Bernadeta dabar jau mandagiau priė-mė, atsisėsti paprašė. Ta ilgai nedelsė ir tuojau pareiškė, kad gražioji Ponia jai vėl liepė pasakyti kunigams, kad regėji-mų vietoje pastatytų koplyčią.

— Koplyčią? Ar tai toms procesi-joms? — kamantinėjo klebonas. — Ar tu tikrai žinai, kad ji taip sakė?

— Tikrai, labai tikrai! Ir ta Ponia dar pridėjo: **Aš noriu, kad žmonės čia vaikščiotų procesijomis.**

— Kaip aš galiu statyti jai koplyčią, kad nežinau jos vardo. Ar tu žinai jos vardą?

— Nežinau, nes ji man nesako, tik klausinama šypsosi — paaiškino Bernadeta.

Tada klebonas jai paaiškino, kad Tarbo vyskupas rūpinasi procesijomis, todėl toji Ponia, jei ji tikrai yra viešnia iš dangaus, turi žinoti, kur ją dėl procesijos turi siųsti. Dabar Bernadeta nedrąsiai įkišo žodelį, kad Ponia nesakiusi, jog procesija turėtų tuojau būti, tik pasakiusi, kad žmonės čia vaikščiotų procesijomis.

Dabar jau klebonui tikrai pasirodė, kad Bernadeta sukta ir gudri melagė. Jis stipriai vėl pabarė Bernadetą ir liepė tai Poniai dar kartą pasakyti, kad su Liurdo klebonu reikia aiškiai kalbėti. Jis turi

žinoti jos vardą ir aiškų patvirtinimą, kad ji turi teisės reikalauti koplyčios ir procesijos. O ženklas bus tas: klebonas įtikės, jei greit pražydės susirinkusių minių akivaizdoje tas erškėtis, ant kurio, pagal Bernadetos pasakojimą, stovi ta Bernadetos matoma Ponia. Kai tas stebuklas įvyks, pats klebonas nueis melstis prie Masabielio.

Išėjus iš klebonijos, ją lydėjusi Ceza-vave liepė pasakyti Apsireiškančiajai, kad būtinai pasakytų savo vardą, nes kitaip nebus nė koplyčios nė procesijos. Tą pačią dieną žmonės jau kalbėjo apie koplyčią ir procesijas, būdami visai tikri, kad ateinantį ketvirtadienį prie grotos bus dideli dalykai. Susirūpino policija augštoji ir žemoji, kaip išvengti minių susigrūdimo ir nelaimių. Planai buvo aptarti ir su klebonu.

Kun. J. Prunskis

PAGERBTI JOS PAVEIKSLĄ

Freiburgo mieste, Vokietijoje, vienoje gatvėje stovėjo sena koplyčia. Joje buvo Marijos Neperstojančios Pagalbos statula su Vaikeliu Jėzumi. Kažkoks palaidas bernas tai statulai nakties metu nupjovė galvą ir numetė į netoliese tekančią upelį.

Praslinkus kiek dienų ir šventvagis pajuto sunkius skausmus kakle, ir kaip tik toje vietoje, ties kuria jis šventai statulai buvo galvą nupjovęs. Pasirodė raudonas bruožas, kurs kaskart darėsi skausmingesnis ir pagaliau ėmė deginte deginti. Gydytojai negalėjo išaiškinti kas čia per liga ir jų pastangos pagydyti nedavė vaisių. Prieš savo mirtį tas vyrukas pasipasakojo, kokią jis šventvagystę buvo atlikęs.

To įvykio aprašymą skaitant taip ir peršasi mintis, kad čia buvo Dangaus pirštas baudžias tą šventvagį ir perspėjęs kitus.

O kaip dažnai mes motinos Marijos paveikslą išniekiname savo širdyje. Jei gailėstingoji Motina mūsų tuojau nebauzdžia, tai visdėlto iš mūsų pareiga yra

kaip greičiau jai už įžeidimus atsiteisti ir tvarkytis.

Jeigu žmonės parodo pagarbą paprastai moteriai, tai tuo labiau mūsų pagalba ir meilė priklauso mūsų galingajai motinai Marijai.

Purvinoje gatvėje sutikęs moterį

Didis vokiečių mistikas Seuse vieną kartą purvinoje gatvėje susitiko kažkokią moterį. Tuojau pat jis pasitraukė į šalį, į purvą, kad tik leistų vienintele sausa išlikusia vietele tai moteriai praeiti. Moteris tai pastebėjusi prabilo:

— Tėve, kam tai darai? Juk esate kunigas. Kodėl vargingai moteriai kelią duodi? Argi man nereikia gėdytis tokios garbės?

Tačiau švento gyvenimo vyras tuojau atsakė:

— Mano sesuo. Aš esu įpratęs visas moteris pagerbti, nes Jūs man kiekvieną kartą primenate didžiąją Dangaus karalienę, Dievo Motiną, kuriai aš esu taip labai dėkingas.

Tada moteris pakėlė savo akis ir rankas į dangų ir prabilo:

— Tada aš melsiu tą galingąją Karalienę, kurią jūs mumyse, moteryse gerbiate, su ašaromis maldaudama, kad ji Jums prieš mirtį dar ypatingą malonę atsiųstų.

Tai dar viena pamoka. Mes turime gerbti Marijos paveikslą savo širdyje ir kituose. Tos pagarbos, tiesa, mes esame išmokę nuo pat kūdikystės. Svarbu tik, kad kokių klaidingų žingsnių jos nenustotume, nes save patys galime taip sužaloti, kad visą gyvenimą vargiai ar beatsigausime.

Moksleivė pamokė pastorių

Iš kitos pusės — nuoširdi pagarba ir meilė Marijai jau šiame pasaulyje gali atnešti apčiuopiamų vaisių. Protestantų dvasininkas Laake, gyvenęs Fehrbelline, Vokietijoje, pasakoja, kaip jis buvo įsitikinęs, kad katalikai su Marijos garbinimu tikrai jau perdeda, darydami iš jos kokią tai, anot jo, deivę. Ir iš tos klaidingos pažiūros jį išgelbėjo paprasta

moksleivė Berlyne. Jis pats pasakojosi, kaip jis toje Vokietijos sostinėje vaikščiojo Monbijou sodne. Atrado ten keletą bežaidžiančių vaikų ir su jais ėmė kalbėtis. Paklausė, kur jie einą į mokyklą. Patyrė, kad viena ten buvusi aštuonerių metų mergaitė yra katalikė. Dabar jis norėjo patirti, kaip ji yra išlavinta katalikų tikyboje. Pradėjo klausinėti poterių, įsakymų, paprašė sukalbėti „Sveika Marija“. Jai sukalbėjus jis atsistojo prieš mergaitę ir pratarė:

— Taip, Jūs katalikai darote neteisybę, kad jūs Mariją garbinate ir darote iš jos deivę. Dėl to mielasai Dievas turėtų ant jūsų pykti.

Mergaitė pažvelgė į jį didelėmis akimis, pradėjo verkti ir pasakė:

— Ach, ką Jūs sakote?! Mes gi dieviškai Marijos negarbiname. Mes tik ją mylime, kad ji mus pas Dievą užtaria.

Tie žodžiai taip giliai pataikė į protestanto širdį, kad Marijos gerbimas katalikuose jam pradėjo kitaip atrodyti. Jis pradėjo katalikybę giliau studijuoti ir vėliau pats tapo kataliku.

POPIEŽIUS SMERKIA KOMUNIZMĄ

Popiežius Pijus XI savo enciklikoje apie „Ateistinį Komunizmą“ taip rašo: „Kova tarp gera ir pikta, ta liūdna gimtosios nuodėmės pasėka, nesiliovė siautusi pasauly. Senasis gundytojas niekada nesustojo suvadžiojęs žmonijos savo apgaulingais pažadais. Štai kodėl amžių bėgy matome perversmą einant po perversmo, iki pat mūsų laikų revoliucijos, kuri jau beveik visur siaučia ar bent rimtai grūmoja, savo platumu bei smarkumu pranešdama visus iki šiol Bažnyčios pergyventus persekiojimus. Ištisoms tautoms grėsia pavojus atkristi į dar žemesnę barbariją, nei toji, kurioje skendėjo didesnė žemės dalis prieš Išganytojo atėjimą.

Šis grūmojimas pavojus, kaip Jūs, šlovingi Broliai, jau spėjate, yra bolševistinis ir ateistinis komunizmas, kuris nori sugriauti socialinę tvarką ir pasikasti po pačiais krikščioniškosios kultūros pamatais.

Tokio pavojaus akivaizdoje Bažnyčia negalėjo tylėti, ir ištikrųjų netylėjo. Ypač netylėjo Apaštališkasis Sostas, kuris savo ypatinga misija laiko ginti tiesą ir teisingumą, o taip pat visas tas amžinąsias gerybes, kurias komunizmas neigia ir su kuriomis jis kovoja. Jau nuo pat tų laikų, kai inteligentiniai sluogsniai mėgino atpalaiduoti žmonijos kultūrą nuo moralės ir religijos saitų, — jau nuo tada Mūsų pirmataikai atvirai ir aiškiai atkreipė pasaulio dėmesį į žmonijos dechristianizacijos pasėkas. Kai dėl komunizmo, jau 1846 m. Mūsų garbingas pirmtakas, palaimintos atminties popiežius Pijus IX, viešai jį pasmerkė, patvirtindamas vėliau tą pasmerkimą „Syllabus'e“. Jis atmata smerktiną vadinamojo komunizmo doktriną, kuri yra radikaliai priešinga gimtajai teisei ir, jei kada pasiektų galybės, visiškai sugriautų visas teises, institucijas ir nuosavybę”...

Su Mūsų Bendradarbiais

PROTOKOLAS

(Tęsinys)

Kun. Budzeika, MIC, susirinkusiems nupasakojo savo, kaip Tėvų Marijonų Bendradarbių dvasios vado, darbuotę ir pareiškė pasitikėjimą, kad darbas ateityje eis dar sparčiau ir sklandžiau.

Kun. V. Parulis, MIC, Tėvų Marijonų Bendradarbių Centro išdininkas, patiekęs pranešimą, toliau kalbėjo apie Statybos Fondo reikalus, kurie jam pavesti.

Sekantiems veikimo metams palikta ta pati apskrities valdyba: Ciprijonas Druktenis — pirm., Petras Cibulskis — vicepirm. ir Petronelė Zakaraitė — raštininkė.

Perskaitytos ir priimtose rezoliucijos, užgiriančios įvairius Tėvų Marijonų darbus ir pasiūstas sveikinimas ir padėkos žodis Chicagos arkivyskupui kard. S. Stritch už Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos globojimą.

Prelatas Ign. Albavičius seimo posėdį baigė trumpu žodžiu ir malda.

Seimo posėdžiams pasibaigus, dalyviai susirinko bažnyčion, kur kun. P. Činikas, MIC, susirinkusius palaimino švč. Sakramentu.

Rezoliucijos

Išklausęs pranešimą apie jau prieš ketletą metų sumanytą pastatyti Tėvų Marijonų spaudos centrą su tinkamais pastatais spaustuvei dienraščiui "Draugui", savaitraščiui "Laivui", žurnalui "The Marian" ir knygoms spausdinti, seimas, užgyręs pranešimą, nutarė:

1. Remti specialiai sudaromą spaudos centro statybai remti komitetą ir ragina tiek centrinę Tėvų Marijonų Bendradarbių valdybą, tiek skyrius ir kitas lietuvių katalikiškas organizacijas įsijungti į suplanuotą praveisti plataus masto vaju.

2. Seimas kreipia Statybos Komiteto dėmesį, kad šalia naujo spaudos centro Chicagoje būtų pastatyti tinkami vienuolynui pastatai, kur kunigai ir broliai marijonai galėtų gyventi ir dirbti patogesnėse sąlygose.

3. Seimas reiškia pasitenkinimą, kad naujo spaudos ir Tėvų Marijonų Centro Statyba jau bus pradėta šią vasarą. Seimas, todėl, sveikina tiek Tėvus Marijonus, tiek besiformuojantį Statybos ir jos vajuos komitetą.

Š. m. balandžio mėn. sukanka 25 metai, kai šventasis Tėvas Amerikos Tėvams Marijonams suteikė oficialų leidimą tvarkytis ir veikti kaip atskira Tėvų Marijonų kongregacijos provincija. Šios sukakties proga seimas nuoširdžiai sveikina šią garbingą vienuoliją ir pažada ir toliau ją remti. Seimas taip pat džiaugiasi išgirdęs iš didž. gerb. Provincijolo, kad netrukus bus atsiųsta iš Romos Marijos, Popiežiaus paskelbta Pasaulio Karalienė, stovykla, kuri bus pašventinta ir pastatyta Marijonų Seminarijoje. Seimas skatina Bendradarbių vadovybę, kad ji, sužinojusi šventinimo datą, organizuotų visuomenę gausingai dalyvauti šiose retose iškilmėse.

Seimas džiaugiasi padaryta pažanga renkant medžiagą Dievo Tarno arkivysk. Jurgį Matulaitį - Matulevičių altoriaus garbėn pakelti. Nutarta ir toliau talkinti Tėvų Marijonų vadovybei, kad vienuolijos atgaivintojas ir garbingasis lietuvių tautos sūnus būtų paskelbtas šventuoju.

Seimas nuoširdžiai dėkoja kun. Dr. Juozui Prunskiui už tikrai stambią auką Tėvų Marijonų vadovaujamam spaudos darbui paremti. Jo paskirtoji tūkstantinė dienraščio "Draugo" romano premijai ir penki šimtai Lietuviškos Knygos Klubui bus efektingas paskatinimas kitiems, tiek Marijonų Statybos vaju vedant, tiek puoselėjant spausdintą lietuvišką katalikišką žodį.

Seimas dėkoja Tėvams Marijonams už gausius, nuoširdžius, dideliu pasiaukojimu dirbamus darbus katalikiškai spaudai puoselėti ir misijų darbą skleisti.

Seimas dėkoja visiems — kunigams klebonams, Bendradarbių vadovybei, skyriams, visoms organizacijoms už me-

džiaginę ir moralinę pagalbą Tėvų Marijonų darbams.

Seimas nuoširdžiai sveikina Tėvų Marijonų Seminarijos, Clarendon Hills, Ill., vadovybę, susiplanavusią įsteigti vasaros stovyklą lietuviams berniukams savo soduose, ūkyje ir patalpose.

Seimas taip pat pasiuntė anglišką sveikinimą Jo Em. Kardinolui S. Stritch. Jo turinys:

Your Eminence —

The 28th annual Convention of the Marian Fathers' Auxiliary, assembled in the hall of Our Lady of Vilna parish, for the purpose of assisting the Marian Fathers in their various activities: missions, Education and the Catholic Press, gratefully thanks Your Eminence for your paternal guidance and benevolent encouragement of the Marian Fathers' activities. It also respectfully requests Your Eminence's Apostolic Blessing.

Kun. V. Rimšelis, MIC., nors labai užimtas rektoriaus pareigomis kunigų seminarijoje bei redagavimu žurnalo "Lux Christi", visdėlto randa laiko ne tik darbuotis organizacijų tarpe, bet ir paruošti tokius patrauklius veikalus, kaip tik neseniai iš spaudos išėjusi knyga "Tėvas Pijus". Čia aprašomieji įvykiai su stigmatizuotuoju kapucinu tėvu Pijumi, kurs prieš įstojant į vienuolyną vadinosi Pranciškus Forgione. Jis gimęs 1887 metais ir tebėra gyvas Italijoje. Šiame nuostabiai gausiai iliustruotame veikale aprašoma Tėvo Pijaus jaunystė, kelias į kunigystę, jo gyvenimas karo metais, atsiradusios stigmos, ginčai dėl jų kilmės, jo kantrybė ir paklusnumas, jaučiamas rožių ir lelijų kvapas besisunkiančiame iš stigmų kraujuje, per tėvą Pijų veikianti atsivertimų malonė, jo turima pranašysčių dovana, ekstaktiniai persikėlimai ir kiti su juo surišti nuostabūs įvykiai (pvz. išgijimai); duodami įdomesnieji jo laišakai, aprašomas jo kasdieninis gyvenimas. Šis leidinys — gražus įnašas į mūsų religinės literatūros belaukiančius skaitytojus. Knyga vykusiai papuošta prasmingu ir skoningu sesers M. Mercedes pieštu aplanku. Veikalas turi 151 pusl., kainoja \$2.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Amžina Narė

A. † A.

MARĖ PIKUTIENĖ

A. a. Marė pasimirė Viešpatyje sausio 4 d., 1955 m. Palaidota katalikiškose kapinėse Wilkes - Barre, Pa. Gyveno 91 Sheridan St., Wilkes - Barre, Pa.

Tėvai Marijonai už a.a. Marės sielą atlaikys dvejas šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jos sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailėstingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

A. † A.

ADOLFAS VAINAUSKAS

A. a. Adolfas pasimirė Viešpatyje gyvendamas Chicagoje. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse Chicago, Ill. Į Garbės narių eiles įrašė Marijona Jutkus 3551 So. Union Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a.a. Adolfo sielą atlaikys dvejas šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailėstingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narė

A. † A.

KAZIMIERA VAINAUSKAS

A. a. Kazimiera pasimirė Viešpatyje gyvendama Chicagoje. Palaidota šv. Kazimiero kapinėse Chicago, Ill. Į Garbės narių eiles įrašė Marijona Jutkus 3551 S. Union Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a.a. Kazimieros sielą atlaikys dvejas šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jos sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailėstingumui išprašyti.

ŽINIOS *is katalikiškojo pasaulio*

● **Velykos Jeruzalėje.** Velykų sezonas Jeruzalėje prasidėjo su Verbų sekmadienio procesija iš Betanijos į Jeruzalę — tuo pačiu Jericho — Jeruzalės keliu, kuriuo Kristus atėjo kentėti, mirti ir prisikelti. Didįjį Penktadienį buvo procesija tuo pačiu keliu, kuriuo Kristus ėjo kryžiumi nešinas į Kalvarijos kalną. Šiuo metu Jeruzalėje daug svetimšalių turistų, atvykusių šventųjų vietų lankyti.

● **Popiežius gydytojams — vengti materializmo.** Pijus XII kasdien pradeda viešai rodytis vieną ar kitą pareigą atlikdamas; ir tai malonus ženklas, kad jis yra nugalėjęs ligą ir sustiprėjęs.

Didįjį Ketvirtadienį jis pasirodė savo kambario lange ir ilgai laimino per šv. Petro aikštę plaukiančias minias. Vakar jis priėmė tarptautinio gydytojų kongreso dalyvius, kuriems pasakė ilgoką kalbą apie jų profesijos kilnumą ir paragino saugoti tą profesiją nuo materializmo šiukšlių, nes sergąs žmogus, einant krikščioniška tradicija, turi susilaukti iš gydytojo didžiausio dėmesio, kadangi jis yra Dievo paveikslas.

● **Rekolekcijos istorinėje pilyje.** Istorinė 700 metų Allingtono pilis, kur kitados buvo Henrikas VIII su savo dviem žmonomis, šiuo metu yra nupirkta karmelitų vienuolių ir joje įrengtas rekolekcijų centras.

● **Pirmoji Amerikos šventoji.** „Amerikos Balsas“ paruošė vaidinimą apie pirmąją amerikietę, tapusią šventąja — apie Motiną Cabrini. Vaidinimas išverstas į 37 kalbas, pavadintas „The Life We Prize“ ir bus pertiektas per įvairių kalbų radijo programas. Vaidinimas prasideda motinos Cabrini pamėgtuoju šūkiu: „Aš eisiu ten, kur tik yra kentėjimai“. Savo darbą JAV-se motina Cabrini pradėjo 1889 metais, kada su kitomis seselėmis čia atvažiavo teturėdama tik 60 centų prie savęs. Mėnesio laikotarpyje jos atidarė našlaityną, paskiau ligoninę. Šiaur-

vakarių miškuose ji atidarė bažnyčią miško kirtėjams, New Orleans mieste — negrams mokyklą ir socialinį centrą, įsteigė ligonines Chicagoje, Denveryje, Seattle. Ji atliko 35 okeano keliones, organizuodama savo įstaigas ir Pietų Amerikoje. Iš viso ji įsteigė 67 labdaros įstaigas. Ji nekartą prabildavo: „Nieko nereikia daryti galimus dalykus. Mes turime stengtis padaryti negalimus.“ Ta didi šventoji mirė 1917 m.

● **Universitetas Korėjoje.** Korėjos sostinėje Seoule jėzuitai steigia katalikų universitetą. Iniciatyvos imasi Wisconsin jėzuitų provincija.

● **Kanadoje atmetas įstatymo projektas,** siūlęs palengvinti divorsus.

● **\$14 milijonų labdarai.** Frances Drexel Philadelphijoje paliko labdarai \$14 milijonų. Iš to palikimo gaus paramą net 28 katalikų labdaros įstaigos.

● **Popiežius dėkoja daktarui.** Prof. Ludwig Heilmeyer, Freiburgo universiteto klinikos direktorius, medicinos ekspertas, gavo iš popiežiaus Pijaus XII padėkos laišką už rūpinimosi Jugoslavijos kardinolo Stepinac sveikata, kuris dabar Tito valdžios yra laikomas naminiame arešte jo gimtinėje Krasic, netoli Zagrebo.

Minėtasis profesorius paskutinį kartą aplankė kardinolą 1954 m. lapkričio mėn. ir pareiškė, kad jo sveikata esanti gerame stovyje, tačiau kardinolui dėl varginančios kraujo ligos yra reikalinga gera ir nuolatinė mediciniška priežiūra.

Amerikiečiai medicinos specialistai kardinolą aplankė 1953 metais ir nustatė, kad jei nebus sustabdytas jo kraujo raudonųjų rutuliukų nenormalus daugėjimas, kardinolas ilgai negyvensiąs. Tad iš ano vokiečių profesoriaus pranešimo, aiškėja, kar kardinolo kraujas dar nėra pagerėjęs, o titininkai dėl to galvos sau nekvaršina.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Kun. Nikodemus Saldukas** — universiteto dekanas. Kolumbijoje, Ibague mieste veikusi agronominė gimnazija pakeliama į agronomijos fakultetą ir tuo pačiu yra įsteigiamas naujas Kolumbijoje universitetas — Tolimos Universitetas.

Bogotoje išeinąs laikraštis, oficiozas "La Republica", kovo 15 d. numeryje skyrė daug vietos straipsniui, pavadintam "Tolimos Universitetas yra vertingiausias įvykis". Šalia pranešimo apie jau įsteigtą naująjį universitetą, laikraštis deda tekstus kalbų, pasakytų atidarymo metu. Šalia gubernatoriaus, švietimo ministerio kalbėjo ir kun. Saldukas, nurodydamas naujojo fakulteto gaires — užpildyti krašte agronomų trūkumą ir pakelti krašto ūkinį lygį. Iš naujojo dekanos kalbos aiškėja, kad veikusi agronominė gimnazija veiks ir toliau, o fakultetui yra jau atkviesti specialistai profesoriai. Fakultetas, kaip ir visas universitetas yra saleziečių žinioje, tik Kolumbijos valdžia ji remia ir finansuoja.

• **Naujos meno ir literatūros premijos.** Kun. dr. J. Prunskis, jau anksčiau paskyręs premiją romanui ir jaunimo literatūrai, per savo 25 m. žurnalistinio darbo sukakties minėjimą paskyrė dar dvi naujas premijas: dailės kūriniai ir Lietuvių Rašytojų draugijos skelbiamam literatūros konkursui. Skirdamas meno kūriniai \$500 premiją išreiškė pageidavimą, kad Lietuvių Kultūros instituto pavedimu Chicagos Kultūros taryba suruoštų dabarties mūsų dailininkų religinio meno parodą ir geriausiam jos kūriniai paskirtų \$500. Religinio meno paroda bus dar ir tuo naudinga, kad bažnyčių statytojai ir puošėjai galės pamatyti, jog ir lietuviai dailininkai gražiai tapo religinius paveikslus ir atlieka religines skulptūras ir saviesiems galės duoti daugiau užsakymų. Lietuvių Rašytojų draugija kasmet skiria premiją beletristikos ar poezijos veikalui. Sekančiuoju tos pre-

mijos mecenatu ir bus kun. dr. J. Prunskis, paskyręs \$500. Skirdamas šias premijas jis vis pažymi, kad dėl to reikėtų reikšti dėkingumą gerajai lietuviškai visuomenei, kuri jį studijuojantį ir kitomis progomis yra parėmusi ir jis, nenorėdamas tų lėšų asmeniškiesiems patogumams sunaudoti, jas skiria puoselėjimui mūsų krikščioniškos kultūros.

• **Mirė kan. Antanas Petraitis.** Balandžio 4 d. Chicagoje mirė kanauninkas Antanas Petraitis, išgyvenęs 59 metus.

Kilęs nuo Jurbarko, ten baigęs gimnaziją, paskui Kauno kunigų seminariją; į kunigus buvo įšventintas 1924 m. Ilgą laiką kapelionavo Šiauliuose gimnazijoje ir mokytojų seminarijoje. Nuo 1932 m. buvo Eržvilko klebonas. Iš ten jį paėmė bolševikai 1940 m., kaltindami, kad jis padėjęs lietuviams bėgti per sieną nuo bolševikų.

Kan. A. Petraitis buvo vienas iš tų kankinių, kurie Červenės žudynėse išliko gyvi; tą kryžiaus kelią į Červenę jis nupasakojo Kersteno komisijoje 1953 m.

Iš Červenės grįžo vėl į Eržvilką, paskui buvo paskirtas Radviliškio klebonu. Iš ten jis pasitraukė antru kartu bolševikams ateinant. Chicagoje apsigyveno pas savo draugą kanauninką Paškauską Marijos Gimimo parapijoje.

A. a. kan. A. Petraitis bal. 6 d. palaidotas šv. Kazimiero kapinėse iš švč. P. Marijos Gimimo parapijos bažnyčios. Už velionį šv. Mišias atnašavo vysk. V. Brizgys, asistuojamas kun. B. Budvyčio, kun. S. Šantaro ir kun. V. Dabušio, atvykusio iš New Yorko. Prie šoninių altorių už a. a. kun. Antano sielą šv. Mišias atnašavo kun. A. Stanevičius ir kun. Jakulevičius. Vysk. V. Brizgys pamoksle pabrėžė a. a. kunigo Antano Petraičio kunigišką vyriškumą. Pamaldose ir laidotuvėse dalyvavo daug kunigų ir žmonių. Velionies karstas buvo pridengtas Lietuvos vėliava.

RELIGINĖS LITERATŪROS SĄRAŠAS

Šiame sąrašė išvardintos svarbesnės religinio turinio knygos bei knygelės. Jas visas galima įsigyti dienraščio "Draugo" raštinėje.

MALDAKNYGES

- BŪK MUMS MALONUS**, sekmadienio mišiolas lietuviams. Geras įrišimas, patogus formatas, išleistas Europoje. 413 psl. \$2.00
- RAMYBĖS ŠALTINIS**, Prel. Juro paruošta kasdieniniam vartojimui maldaknygė. Daug įvairių maldų. Dirbtinė odos įrišimas, didelės raidės, patogus kišeninis formatas. 544 psl. \$3.00
- ATLAIDŲ ŠALTINIS**, Paruošė Tėv. Kazimieras Kapucinas. Ypatingų atlydais apdovanotų maldų. Lengvai išskaitomos raidės, dirbtinė odos įrišimas. 575 psl. \$3.50
- Paaukuota laida \$4.00
- APSAUGOK AUGŠCIAUSIAS**, maža patogi kišeninio formato su reikalingiausiomis maldomis maldaknygė. Paruošė Kun. Dr. P. Aleksa. 255 psl. \$0.80
- SVEIKA MARIJA**, maldaknygė kasdieniniam vartojimui. Paruošė Kun. Dr. S. Yla. Naujų ir mėgstamiausių maldų rinkinys. Geras įrišimas. 371 psl. \$2.50
- JAUNUOLIŲ MALDOS**, maldaknygė vyresnio amžiaus vaikams. Paruošta Kun. P. K. Kirvelaičio. 160 psl. Juodo kalenoro įrišimu \$1.00
- Juodos dirbt. odos įrišimu \$1.50
- Baltos dirbt. odos įrišimu \$1.75
- VARDAN DIEVO**, maldaknygė mažytėliams su ciliuotomis maldomis, gausiai iliustruota, stiprus įvairių spalvų įrišimas. 132 psl. \$1.25

ŠVENTAS RASTAS

- PSALMYNAS**, psalmių knyga lietuvių kalboje. Vėliausias leidinys, 224 psl. \$1.00
- NAUJASIS TESTAMENTAS**, vėliausias Vysk. Skvirecko paruoštas vertimas, išleistas Europoje. 620 psl. \$1.50
- NAUJASIS TESTAMENTAS**, išleistas Amerikoje, stambesnės, lengviau išskaitomos raidės. 766 psl. Kaina \$3.00

DVASINIS SKAITYMAS

- KRISTAUS SEKIMAS**, šio klasinio Tomo Kempiečio veikalo paskutinis vertimas. Gražiai išleistas, stipriai įrištas. 424 psl. \$2.00
- GYVOJI DVASIA**, mąstymai kiekvienai metų dienai. Parašyti Kun. Dr. J. Vaitkevičiaus, MIC. 4 tom. stipriai įrišti. Kiekvienas tomas po \$5.00
- 4 tomus perkant kartu \$16.00
- ŠVENTŲJŲ GYVENIMAI**, kiekvienai metų dienai. Parašė Kun. Dr. K. Matulaitis, MIC. \$3.00

NOVENOS

- KARALIENĖ KANKINIŲ**, novena į Sopulingąją Motiną, 48 psl. .... 30 c.
- MELSKIMĖS UŽ MIRŠTANČIUS**, 32 psl. .... 15 c.
- NOVENA STEBUKLINGOJO MEDALIKELIO DIEVO MOTINOS GARBEI**, 14 psl. .... 10 c.
- NOVENA PRIE MOTINOS GEROSIOS PATARTIES**. 28 psl. .... 15 c.
- NOVENA Į ŠV. ANTANĄ**, 30 psl. .... 10 c.
- ŠV. JUDO TADEJAUS NOVENA**, 43 psl. .... 20 c.
- ŠV. JUOZAPO NOVENA**, 32 psl. .... 10 c.
- ŠV. ONOS NOVENA**, 16 psl. .... 10 c.
- ŠV. TERESĖS VAIKELIO JĖZAUS NOVENA**, 30 psl. .... 10 c.
- NOVENA PRIE DIEVO MOTINOS NUOLATINĖS PAGALBOS**, 32 psl. .... 10 c.
- NOVENA PRASANT DIEVO GAILESTINGUMO**, 30 psl. .... 20 c.
- FATIMOS MARIJOS NOVENA**, 64 psl. .... 30 c.
- NEKALTO PRASIDĖJIMO NOVENA**, 24 psl. .. 15 c.

ĮVAIRIOS KNYGELES

- STACIJOS IR GRAUDŪS VERKSMAI**, 61 psl. .. 20 c.
- DANGIŠKASIS DVARAS** arba Sv. Liutgardos Malda, 47 psl. .... 20 c.
- MARIJOS APSIREIŠKIMAS ŠILUVOJE** — parašė Juozas Budzeika, MIC., 46 psl. .... 40 c.
- ROŽIŲ PUOKSTĖ**, rožančiaus prasmė ir maldos. .. 25c.

Panaudokite šį sąrašą religinių knygų užsakymui. Kryželiu pažymėkite norimas įsigyti knygas. Aiškiai parašykite savo vardą ir adresą:

---

ir siunčiama pinigų sumą \$ _____
ir pasiųskite:

D R A U G A S
2334 So. Oakley Avenue
Chicago 8, Illinois